

John Herriot, 33 år.

En jordnära man med ett alldagligt utseende; gråblå ögon och sandréfärgat hår. Han är nyss inflyttad till byn (kom för lite drygt två år sedan) och är verksam som veterinär och läkare. Han har haft lite svårt att akklimatisera sig, men inser att sådant kan ta lite tid ute på landsbygden. Många i byn upplever han som originella, men ser inget konstigt i det. Wilbur Whitaker anser han vara en vettig och intelligent person. Eftersom John är ateist har han lite svårt för prästen.

Han spatserar gärna omkring i landskapet och de han möter hälsar på honom och han på dem. Annars njuter han av att läsa goda böcker (Dickens, Swift et.c.) framför brasan med en whisky på kvällen.

John står med båda fötterna på jorden och är en man som oftast tänker först och talar sedan. Han är mån om sitt rykte och därför mycket noggrann. Hans mottagning är i mycket bra skick, och ger ett intryck av ordning och kompetens. Han kan upplevas som något trög och trög. Han känner sig dock mycket isolerad och saknar umgänge med mer likasinnade.

Han har lite svårt med relationen till det täcka könet i de fall han konfronteras med någon som är potentiellt tillgänglig och attraktiv. Han börjar då stamma lite lätt och har allmänt generade åthävor för sig, som att rodna vid minsta möjliga anspelning på umgänge mellan könen t.ex.

Wilfred Booth, 41 år

En reslig karl med ett fårat ansikte med intensive grå ögon. Håret är ganska långt och ostyrt i den nyckfulla kustbrisen. Wilfred är en handlingens man, och han sätter faktisk frälsning och omvändelse som mål för de pragmatiska metoder han tvingas tillämpa; hans ändamål helgar hans medel, med andra ord.

Hans röst är låg och hes, men kan också genljuda mäktigt under inspirerade predikningar. Han har ett trevligt och socialt beteende i normala fall. Numer råder dock tyvärr inte några normala omständigheter. Wilfred sover mycket dåligt på nätterna; han har börjat tappa greppet om sin alkoholkonsumtion; han börjar glömma/strunta i att raka sig.

Wilfred anländer till byn för ett drygt år sedan, och under den senaste månaden har hans tillstånd stadigt försämrats. Han plågas bl.a. av ett stort bitsår i övre delen av ena låret, vars existens han vill dölja för omvärlden.

Om man tittar närmare på det silverkrucifix han bär i en kedja runt halsen, ser man att kedjan är bristfälligt lagad.

Horace Groblefellow, 72 år

Horace är en pensionerad jurist som flyttat tillbaka till hembyn på äldre dar. Han har tagit över faderns gamla frisersalong, men han sköter samtidigt alla eventuella juridiska förehavanden i Chiddlingstone. Han har hunnit bli något disträ, och han lider av kraftig darrhänthet. I grunden är han snäll och omtänksam, men han avskyr minsta antydning till socialism. Han talar sig varm för "den gamla goda tiden" och refererar då till medeltiden.

"Då var det ordning och reda."

Hans rättspatos grundas på en humanistisk syn på ledarskap, med den rättrådige konungen som fixstjärna (jmf. kung Salomon).

Horace saknar humor. Han kan omöjligt begripa skämt, och tar allting på största allvar.

Han erbjuder alla gäster rakning/klippning till reducerat pris. Resultatet blir ofrivillig bloddonation från kundens sida, samt ett illa tilltygat hår.

Andrew och Alfred Morone, 29 år

Dessa båda inavlade enäggstvillingar, vars sammanlagda intellektuella kapacitet är ytterligt begränsad, har som mest utmärkade egenskaper ett illrött hår, vämjeliga anletsdrag och ett stokastiskt utlokaliserat, gult, fult garnityr.

Andrew bor hos advokat Groblefellow och "hjälp" honom med vardags- och tjänstebestyr. Alfred gör detsamma för prästen Booth. Andrew räknar med att bli advokat en dag, och Alfred tror att han skall bli präst. Andrew tror att domare är någon som sitter på en särskild domstol; Alfred tror att den heliga treenigheten består av Jesus, Kristus och en viss Messias. Den förste är korsfäst, den andre död, och den tredje är begravnen.